

Fotó: Honváthné Nagy Erzsébet

Közös nyelv a zene

Biatorbágy Nagyközség Lengyel Kisebbségi Önkormányzatának meghívására az idei Pásztai-napokon külföldi vendégek érkeztek településünkre. A lengyel Myslenice város és Biatorbágy nagyközség zeneiskola tanulóinak és tanárainak találkozása jól sikerült.

jegezték, hogy községünk olyan, mint egy kisebb város, ráérezve a hivatalból is kezdeményezett várossá nyilvánítási eljárására és e témában is sok sikert kívánnak községünknek, „szorítanak” értünk.

A lengyel vendégeknek módjuk volt megköszölni a magyar konyha néhány jel-

Mindenki tanult valamit, hallott, látott valami újat, érdekeset. Megtudhattuk, hogy Lengyelországban iskolai keretek között egyáltalán nem léteznek a néphagyományt oktató osztályok, ezek inkább a kulturális központok mellett szakkörökként, vagy önállóan, társulások, egyesületekként működnek. Ennek megfelelően a lengyel Myslenice város zeneiskolája csak zenét oktat. A lengyel vendégeket meglepte a művészeti iskolánk sokszínűsége. Elragadóknak, szívhez szólóknak és egzotikusnak érezték a néphagyományt idéző osztályok zenei és táncos bemutatkozását. Nagyon tetszett nekik a bábelőadás is.

A lengyel tanárok és gyerekek közül (1-2 kivétellel) eddig még senki nem járt Magyarországon, így nagyon fontosnak tartottuk, hogy kellemes élményekkel utazzanak haza, és a Biatorbágyon eltöltött idő egész életükben a Magyarországról kialakított kép meghatározója legyen.

A csoport szakavatott idegenvezető irányításával megismerkedett Budapest nevezetességeivel is. Egy buszos „körutazás” során megmutattunk nekik Biatorbágyot: templomainkat, műemlékeinket, közintézményeinket, a környező dombokat, tavakat, az új lakótelepet. Sokan közülük meg is

legzetességét úgy a csoportos étkezéseken, mint a szállást adó családoknál.

A látogatásnak még az időjárás is kedvezett. Gyerekeknek tetszett, hogy kánikulába érkeztek, és itt, Magyarországon a növényzet állapota is szinte már nyári.

A vendégek, a fogadók, a szervezők – mindenki maximálist nyújtott. A találkozás kaput nyitott a két iskola további tartós, rendszeres szakmai és baráti együttműködésének, a további tanulásnak, egymás megismerésének, a hagyományos lengyel–magyar szimpátia és barátság meg erősítésének, ápolásának.

Fabók Gézané
LKÖ elnöke

Meghívó

A Szülői Alapítvány tisztelettel meghívja Önt és családját 2007. június 24-én a Füzepatak partjára, ahol 12 órától hajnali 1-ig várjuk az érdeklődőket **Szentivánéji vigasság** című programunkra. Programunkból: koszorúfonás, almásütés, párosító játékok, vetélkedő, délután családi-, éjfélnélkor felnőtt tűzgrás, vetítés a helyi civil szervezetek közreműködésével. Ünnepljük együtt a nyár leghosszabb éjszakáját!

Itt és most

Pásztai-napok. Pásztai Miklós Vegyes Kórus koncertje. Vendég a Pásztai Miklós alapította Nemzeti Énekkar.

Ilyen gyönyörűséget még nem láttam – sóhajt fel meghatódottan Czípri János, aki a 80. évéhez közeledve, a mai napig a Német Nemzetiségi Baráti Kör tagjaként tevékenykedik, és már nem keveset látott, hallott, szervezett kulturális műsort.

Büszke vagyok a falunkra, a kórusunkra – teszi hozzá a gratulációjához Nagy Péter, aki néhány éve költözött családjával Biatorbágyra, és maga is énekel a Károli Gáspár Református Egyetem Soli Deo Gloria Kórusban.

Jani bácsi zene- és faluszeretete, a helyi közösség iránti elkötelezettsége ismert a település régebbi lakói előtt. Nagy Péter szavaiban a gyakorló kórustag összhangzást dicsérő elismerése mellett szintén ott a közösségi együvértartozás megélésének öröme.

Ez a helyi kultúra, a „mi kultúránk”, a „mi közösségi művelődésünk” sajátos kettőssége: a művészi érték általános érvényűsége a lokális érték helyhez kötöttségével párosul. Ezért válik sokszorozottan értékessé számunkra egy-egy helyi produkció. A Pásztai Miklós Vegyes Kórus éneke a művészi szép kategóriáján túl a „lokális Mitudat” kifejeződése is.

15 év együtténeklés alatt finomodnak az énekek, harmóniába érnek a szövegek, egységes egészként szólal meg a mű. 15 év együtténeklés alatt összecsiszolódik egy csapat is, az énekes társak közösséggé formálódnak.

A közösség belső harmóniája, a karmester, Bolyki Eszter szakmai tudása és emberi tartása minden fellépéskor átütő erővel hat, ott és akkor egy közösséggé teremt előadót és befogadót.

„Büszke vagyok a falunkra, a kórusunkra”.

-mari